

Реквієм на дощі

Дмитро Лазуткін

За законами математики –
Мінус доля на мінус час...
Небо ридма ридає, солдатики,
Небо ридма ридає по вас.

По розмоклій траві розкидано,
Збиті сонця, немов бурштин.
Нині небо ридає ридма,
Диким полем гірчить полин.

Батьківщина або територія...
Кожен сам обирає шлях.
Запікається кров'ю історія,
Мов у дерево входить цвях.

Ваші хрестики, ваші прихистки,
Ваша правда, ваш сум і щем...
Відповідно до правил балістики,
Все розквітло німим вогнем.

Ще чекають вас, ще вимолюють,
Проглядають рядки новин
І виколюють очі колами
Цих роз'ятрених Україн...

І нічого крізь сльози не видно,
І біліє надтріснута вісь...
Нині небо ридає ридма,
Зі свічок опливає віск.

Вже за все перед Богом прощені
Линуть ангели-дембеля...
Засинайте спокійно, хлопчики,
Це навіки ваша земля.